

ELS CRÍTICS PROVOQUEN EL DEBAT DINS DEL PSOE

Crisi oficial

Un grup d'ex-alts càrrecs de l'administració socialista, encapçalats pel dirigent basc García Damborenea han plantat cara a Felipe González. Mentre UGT no hi vol entrar, Alfonso Guerra recupera protagonisme.

J. Hernández

El document d'un grup de militants i dirigents socialistes que critica alguns aspectes de la política socialista i demana un debat sobre la situació del partit després de la ruptura amb la UGT, ha disparat la crisi, de manera oficial, dins del PSOE.

En aquest document, de poc més de dos folis, no hi ha una proposta de política alternativa, sinó que simplement

es demana un debat i se suggereix que és important comptar amb UGT i reprendre les bones relacions amb el sindicat.

El document ha eixit de la mà i de la ploma de Ricardo García Damborenea, secretari general dels socialistes de Biscaia, un dirigent vehement i molt dur en la seua consideració del nacionalisme basc i la seua relació amb ETA, fins al punt que la Moncloa va haver d'intervenir-hi per frenar el seu ascens a la secretaria general dels so-

García Damborenea posa nerviós l'aparell del PSOE, especialment Alfonso Guerra.

cialistes d'Euskadi perquè posava en perill la política d'acords amb el PNV.

Al costat del dirigent socialista basc han firmat el document els components de l'anomenat Grup del Palace, els quals reben aquest nom perquè es reunien a l'hora del te a l'hotel madrileny d'aquest nom; i entre els quals hi ha alguns ex-alts càrrecs de l'administració, com l'ex-ministre d'Obres Públiques, Julián Campo, Luis de Velasco, ex-secretari d'Estat de Comerç, Juan Francisco Martín Seco, que va treballar amb Josep Borrell, Pedro Sabando, ex-subsecretari de Sanitat i María Gómez de Mendoza, ex-consellera de Sanitat del govern autònom de Madrid.

Ha sorprès a molts la presència d'alguns dels components d'aquest últim grup en el document fet públic per García Damborenea. Luis de Velasco, per exemple, havia estat convidat per Alfonso Guerra a elaborar, des de la plataforma del Programa 2000, una proposta de política econòmica alternativa a la de Carlos Solchaga, precisament per encarrilar un debat sobre quin tipus de reformes són possibles i necessàries i com fer-les compatibles amb un determinat tipus de relacions amb UGT.

Aquesta absència d'una proposta política econòmica alternativa és, justament, l'aspecte més criticat per alguns dirigents socialistes que no l'han firmat. Joaquín Leguina, que durant l'última reunió del Comitè Federal s'havia alineat amb algunes de les po-

El president González ha de plantar cara a la contestació interna que encapçala Damborenea i altres ex-alts càrrecs de l'administració.

sicions dels crítics, no ha volgut firmar aquest document perquè no contenia propostes concretes i per la presència, al capdavant, de Ricardo García Damborenea. La personalitat del dirigent basc pot ser un obstacle per a la unitat dels crítics del PSOE contra les posicions del secretari general, Felipe González.

Això no obstant, hi ha una paradoxa entre la presència de qualificats teòrics de l'economia, capaços d'elaborar una rigorosa política econòmica alternativa a la que desenrotlla ara el govern socialista i acceptats per molts, encara que sense cap suport en les bases del partit ni en l'electorat, i el dirigent dels socialistes biscaïns que, encara que provoca rebuig, és l'únic que controla una organització àmplia, on la seua autoritat és total, on les relacions amb UGT són exemplars i on hi ha un capital electoral evident.

Aquest doble caràcter ha dut alguns qualificats representants del sector oficialista a afirmar que Ricardo García Damborenea només busca aconseguir el poder perdut en el congrés dels socialistes bascos i, en última instància, seguir creant problemes a Txiqui Benegas, el seu enemic polític tradicional. Segons aquestes fonts, el dirigent basc hauria aconseguit el suport d'un grup per a legitimar la seua campanya contra l'executiva, i la no-existència d'una alternativa econòmica podria ser degu-

da al fet que defenir-la trencaria l'aliança dels crítics amb UGT.

De tota manera, UGT no ha volgut pronunciar-se sobre el document dels crítics. Nicolás Redondo fill, que va participar en la redacció del document, no l'ha firmat, i això podria ser senyal que UGT no vol participar en el debat. Nicolás Redondo pare ha assenyalat que «els problemes interns són del PSOE i ha de resoldre'ls el PSOE». La decisió oficial de la UGT ha estat no fer valoracions del document i que no hi haja declaracions dels seus dirigents, «ni tan sols com a militants socialistes». Els dirigents d'UGT, que són tots militants del PSOE, no participen en la vida del partit i no van, des de fa temps, a les seues reunions.

Malgrat que encara no se sap la decisió que prendrà l'executiva del PSOE sobre el document rebut el dia 1 de març, les paraules de Felipe González dient que li semblava positiva l'orientació del document malgrat no compartir-ne les afirmacions, pot indicar que la direcció socialista vol impulsar el debat. El que sí que sembla clar és que Alfonso Guerra, molt de temps callat, ha començat a moure's per encapçalar un moviment de renovació que impedisca la divisió del partit si el debat passa de la ratlla.

L'entrevista concedida pel vice-president del govern a un diari madrileny contenia ja alguns dels arguments que els crítics han posat en boca d'Alfon-

so Guerra. Els seus moviments a Andalusia per aïllar Rodríguez de la Borbolla i començar el seu enderrocament, i a Madrid, per frenar Leguina, l'únic dirigent socialista que ha derrotat a Guerra en una Federació Socialista, semblen ser els primers moviments d'una complicada partida d'escacs destinada a recuperar el protagonisme d'Alfonso Guerra, derrotat després Solchaga i el seu equip econòmic i reposar la confiança perduda pel PSOE davant de l'electorat abans del mes de juny de 1990, data prevista per a celebrar les eleccions generals.

En qualsevol cas, si l'executiva del PSOE decideix obrir el debat ara i no encarrilar-lo cap a la discussió del programa 2000 que ha de culminar en un congrés extraordinari a les darreries de 1989, es produirà un terratrèmol polític intern. Des del 14 de desembre, les agrupacions socialistes estan en contínua eferescència, ha augmentat l'interès per discutir de política, es debat extensament sobre qualsevol cosa i hi ha militants que s'alineen de manera pública i decidida a favor i en contra de les posicions d'UGT en quasi totes les reunions.

Aquest fenomen, si s'obre un debat sobre el document dels crítics, es multiplicarà, justament perquè es tracta d'un document obert a partir del qual poden debatre's pràcticament totes les coses divines i humanes que afecten el socialisme. □